Drept comercial - Proba teoretica - Curte de Apel

Grila nr.2

1 Adunarea generală a acţionarilor/asociaţilor debitorului desemnează după deschiderea procedurii insolvenței, administratorul special. Nu poate fi desemnat ca administrator special:

A. o persoană fizică care a fost anterior administrator sau director al societății debitoare;

B. o persoană fizică sau juridică care are și calitatea de creditor;

C. o persoană juridică.

2 În societatea pe acțiuni:

A. capitalul social va putea fi majorat și se vor putea emite noi acțiuni chiar dacă nu au fost plătite cele din emisiunea precedentă;

B. capitalul social este reprezentat prin acțiuni nominative și părți sociale emise de societate;

C. în cazul acțiunilor deținute în indiviziune de mai multe persoane, acestea răspund în mod solidar pentru efectuarea vărsămintelor datorate.

3 Adunarea generală extraordinară a unei societăți pe acțiuni:

A. decide cu o majoritate de ¾ din voturile deținute de acționarii prezenți sau reprezentați atunci când hotărăște dizolvarea societății, dacă în actul constitutiv se prevede astfel;

B. poate delega consiliului de administrație atribuția privind schimbarea formei juridice a societății;

C. nu poate fi convocată în nicio situație prin scrisoare recomandată, când pe ordinea de zi figurează propuneri pentru modificarea actului constitutiv.

4 În cazul unei asigurări de persoane:

A. desemnarea beneficiarului se poate face numai la încheierea contractului de asigurare;

B. este posibilă desemnarea mai multor beneficiari, cu obligația stipulării modalităţii de împărţire a indemnizaţiei de asigurare;

C. producerea cu intenţie de către asigurat a riscului asigurat exonerează pe asigurător de plata indemnizaţiei de asigurare.

5 O creanţă fiscală contestată în contencios administrativ:

A. nu poate fi verificată de administratorul judiciar în nicio situaţie în cadrul procedurii insolvenței;

B. poate fi verificată pe fond de administratorul judiciar în cadrul procedurii insolvenței;

C. poate fi verificată de administratorul judiciar (sub aspectul întinderii) din perspectiva anteriorității faţă de data deschideri procedurii insolvenței.

6 Într-o societate cu răspundere limitată:

A. transmiterea părților sociale către persoane din afara societății este permisă numai dacă a fost aprobată de asociați reprezentând cel puțin două treimi din capitalul social;

B. adunarea generală decide cu votul tuturor asociaților luarea hotărârilor ce au ca obiect modificarea actului constitutiv, fără excepție;

C. un asociat nu poate exercita dreptul său de vot în deliberările adunărilor asociaților referitoare la aporturile sale în natură sau la actele juridice încheiate între el și societate.

7 În cazul unei lucrări executate în baza contractului de antrepriză pentru lucrări în construcţii:

A. beneficiarul lucrării nu este obligat să obţină autorizaţia de construcţie, această obligaţie revenind antreprenorului;

B. antreprenorul este obligat, dacă nu s-a prevăzut altfel, să îl convoace pe beneficiar pentru constatarea conformităţii părţii din lucrare ce urmează a fi acoperită de alte lucrări;

C. antreprenorul este obligat să suspende executarea lucrării dacă constată vicii de proiectare, fără să comunice beneficiarului măsura luată.

8 Administratorul unei societăți constituite în conformitate cu Legea nr.31/1990:

A. poate fi revocat oricând de adunarea generală ordinară a acționarilor, neputând ataca hotărârea privitoare la revocarea sa din funcție, însă în cazul în care revocarea intervine fără justă cauză, administratorul este îndreptățit la plata unor daune interese;

B. nu este solidar răspunzător cu predecesorii săi imediați chiar dacă, având cunoștință de neregulile săvârșite de aceștia, nu le comunică cenzorilor, sau după caz auditorilor interni și auditorului financiar;

C. poate lua parte la deliberare în cadrul adunării generale și în situația în care are interese contrare intereselor societăţii, atunci când obiectul votului îl constituie acordarea către o rudă a sa de gradul 3 a unui împrumut de către societate.

9 Aporturile în natură în cazul societăților constituite în conformitate cu Legea nr.31/1990:

A. trebuie să fie evaluabile din punct de vedere economic, iar pentru vărsarea acestui gen de aport este suficientă transferarea drepturilor corespunzătoare;

B. nu sunt admise în cazul societăților pe acțiuni și în comandită pe acțiuni;

C. care nu au fost vărsate în termen, atrag răspunderea asociatului pentru daunele pricinuite.

10 Nedepunerea odată cu cererea a dovezii notificării organului fiscal competent de către debitorul care solicită deschiderea procedurii insolvenței atrage:

A. decăderea din dreptul de a depune un plan de reorganizare;

B. respingerea cererii de deschidere a procedurii de insolvență;

C. desemnarea unui alt administrator judiciar provizoriu decât cel propus de debitor.

11 Sechestrul asigurător:

A. poate fi înfiinţat la solicitarea creditorului ce deţine o creanţă în scris, exigibilă, fără a avea titlu executoriu, dacă dovedeşte că a intentat acţiune în justiţie şi depune obligatoriu o cauţiune de jumătate din valoarea reclamată;

B. poate fi ridicat la solicitarea debitorului dacă cererea în baza căreia a fost încuviinţată măsura a fost perimată;

C. poate fi desfiinţat de instanţă, la aprecierea judecătorului, dacă creditorul nu depune cauţiunea în termenul fixat.

12 Nu pot constitui aport la formarea ori la majorarea capitalului social al unei societăți:

A. prestaţiile în muncă sau servicii;

B. aporturile în natură evaluabile economic;

C. aporturile în bani.

13 Într-un contract de transport:

A. transportatorul răspunde pentru prejudiciul cauzat prin deteriorarea mărfii pe parcursul transportului fără nicio excepţie;

B. beneficiarul poate intra în posesia bunurilor chiar dacă nu a plătit transportatorului sumele datorate potrivit contractului;

C. transportatorul are un drept de gaj asupra bunurilor transportate pe perioada deţinerii acestora pentru garantarea creanţelor izvorând din contract.

14 Fideiusorul care a plătit o datorie:

A. are drept de regres împotriva debitorului principal care a plătit ulterior aceeaşi datorie, chiar dacă nu l-a înştiinţat cu privire la plata făcută;

B. este subrogat de drept în toate drepturile pe care creditorul le avea împotriva debitorului;

C. poate cere debitorului plata capitalului, dobânzile şi cheltuielile făcute precum şi daune-interese pentru prejudiciile suferite din cauza fideiusiunii, și în situația în care s-a obligat fără acordul debitorului.

15 Asemănările dintre societatea constituită potrivit Legii nr.31/1990 și asocierea în participațiune constau în faptul că:

A. ambele au personalitate juridică;

B. ambele sunt asocieri de persoane în vederea realizării de activități economice;

C. ambele sunt supuse formalităților de constituire și de înscriere la registrul comerțului.

16 Analizând condițiile de angajare a răspunderii unui stat membru pentru prejudiciile cauzate particularilor prin încălcări ale dreptului Uniunii imputabile unei instanțe naționale, CJUE a decis:

A. răspunderea unui stat membru pentru prejudiciile cauzate particularilor prin încălcări ale dreptului Uniunii este susceptibilă să fie angajată pentru orice hotărâre pronunțată de instanța națională din respectivul stat;

B. există o încălcare a dreptului Uniunii în situația în care instanța națională s-a abținut să cerceteze caracterul abuziv al unei clauze dintr-un contract încheiat cu un consumator, în cadrul unei proceduri de executare silită, chiar dacă hotărârea instanței naționale s-a pronunțat anterior hotărârii CJUE Pannon;

C. răspunderea unui stat membru pentru prejudiciile cauzate particularilor prin încălcări ale dreptului Uniunii intervine dacă decizia instanței naționale provine de la o instanță de ultim grad, iar încălcarea contrazice jurisprudența constantă a CJUE în materie.

17 Dacă o societate are mai multe sucursale, acestea:

A. sunt dezmembrăminte cu personalitate juridică ale societăţilor şi trebuie să se înregistreze, înainte de începerea activităţii, în registrul comerţului din judeţul în care vor funcţiona;

B. sunt dezmembrăminte fără personalitate juridică ale societăţilor şi se înregistrează, înainte de începerea activităţii lor, în registrul comerţului din judeţul în care vor funcţiona;

C. sunt dezmembrăminte fără personalitate juridică ale societăţilor şi nu se înregistrează în registrul comerţului

18 În câte societăți cu răspundere limitată poate fi asociat unic o persoană juridică cu 5 asociați?

A. într-o singură societate cu răspundere limitată;

B. nu poate fi asociat unic într-o societate cu răspundere limitată o persoană juridică;

C. în maxim 5 societăți cu răspundere limitată.

19 Nulitatea unei fuziuni sau divizări poate fi declarată:

A. numai prin hotărâre judecătorească;

B. prin rezoluția directorului registrului comerțului;

C. atât prin hotărâre judecătorescă cât și prin rezoluția directorului ONRC.

20 Asociații pot reveni asupra hotărârii de dizolvare a societății:

A. cât timp nu s-a făcut nici o repartiție de activ;

B. numai până la publicarea deciziei în Monitorul Oficial;

C. numai până la expirarea termenului de 30 de zile de la depunerea la registrul comerțului.

21 Înalta Curte de Casație și Justiție, într-o decizie pronunțată în soluționarea unui recurs în interesul legii, a reținut că:

A. este inadmisibil recursul declarat împotriva încheierii de suspendare a procesului, pronunțate de către o curte de apel, în cazul în care această instanță judecă în ultimă cale de atac;

B. din moment ce art. 483 alin. (1) C. proc. civ. nu face nicio mențiune cu referire la obiectul recursului, încheierile, fie premergătoare, fie cele prin care se finalizează procesul, nu sunt supuse recursului;

C. recursul formulat împotriva încheierii prin care s-a respins cererea de repunere pe rol a cauzei este admisibil, indiferent dacă încheierea de suspendare a fost pronunțată de instanță într-o cauză în care hotărârea ce urmează a se da asupra fondului este sau nu definitivă.

22 Decizia dată asupra sesizării Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie în vederea pronunţării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept:

A. este, pentru toate instanțele, obligatorie de la data publicării sale în Monitorul Oficial al României, Partea I;

B. nu are niciun efect asupra proceselor definitiv soluţionate;

C. nu va mai fi aplicată în procesele în curs de judecată la data abrogării dispoziţiei legale care a făcut obiectul dezlegării, chiar dacă respectiva dispoziţie continuă să se aplice în raportul juridic dedus judecății.

23 În materia termenelor procedurale:

A. termenul prevăzut de art. 254 alin. (4) lit. a) C. proc. civ. se împlinește într-o zi de marți, dacă aceasta și ziua precedentă nu sunt zile nelucrătoare, iar proba a fost încuviințată în ziua de luni a săptămânii anterioare;

B. termenul de 7 zile prevăzut de art. 163 alin. (3) lit. g) C. proc. civ. se calculează zi cu zi;

C. termenul de apel nu începe să curgă pentru un pârât pus sub interdicție judecătorească cât timp nu a fost desemnată pentru acesta o persoană care să îl asiste.

24 Revizuirea unei hotărâri poate fi cerută și atunci când:

A. există hotărâri definitive potrivnice, pronunţate asupra fondului ori care evocă fondul, date de instanţe de acelaşi grad sau de grade diferite, care încalcă autoritatea de lucru judecat a primei hotărâri;

B. după ce hotărârea a devenit definitivă, Curtea Constituţională s-a pronuntat asupra unei excepţii de neconstituţionalitate, declarând neconstituţională o prevedere legală pe baza căreia s-a soluționat în mod definitiv pricina, excepția de neconstituionalitate fiind invocată într-o altă cauză;

C. instanţa de recurs nu s-a pronunţat asupra unuia dintre recursurile provocate declarate în cauză.

25 Apelul incident:

A. se depune de către intimat la instanţa de apel odată cu întâmpinarea la apelul principal, în cel mult 10 zile de la comunicarea apelului principal către intimat;

B. va rămâne fără efect, dacă apelul principal este anulat pentru lipsa dovezii calității de reprezentant a avocatului semnatar al cererii de apel;

C. care a fost repartizat la un complet diferit de cel învestit cu soluționarea apelului principal declarat împotriva aceleiași hotărâri, se suspendă până la soluționarea apelului principal.

26 Intră în competența de soluționare a Curții de Apel București:

A. cererea de recuzare a unui judecător din cadrul Tribunalului București, când, din pricina abținerii sau recuzării, nu se poate alcătui un complet care să o judece;

B. conflictul negativ de competență ivit între un organ cu activitate jurisdicțională și Judecătoria sectorului 3 București;

C. cererea de strămutare a procesului aflat pe rolul Judecătoriei sectorului 4 București întemeiată pe motivul de bănuială legitimă vizând calitatea pârâtului de judecător la Tribunalul București.

27 Dacă în cursul unui proces având ca obiect revendicarea de drept comun a unui imobil, dreptul de proprietate asupra acestuia este transmis de către pârât, printr-un contract de vânzare, unui terț:

A. în ipoteza în care pârâtul decedează, instanța va dispune introducerea, din oficiu, în proces a terțului în locul pârâtului, ca urmare a decesului acestuia din urmă, terțul urmând să preia procedura în starea în care se afla la momentul la care a fost introdus în cauză;

B. în ipoteza în care pârâtul decedează, până la momentul închiderii dezbaterilor asupra fondului, judecata procesului se va suspenda de drept, cu excepția cazului în care partea interesată va solicita introducerea în judecată a terțului în locul pârâtului, ca urmare a decesului acestuia din urmă;

C. instanța va introduce, din oficiu, terțul în proces, urmând ca, în cazul în care pârâtul rămas în proces decedează până la momentul închiderii dezbaterilor asupra fondului, judecata procesului să se suspende de drept, cu excepția cazului în care partea interesată va solicita introducerea în judecată a moștenitorilor pârâtului.

28 Nu intră în competența de soluționare în primă instanță a Judecătoriei sectorului 2 București:

A. cererea principală având ca obiect dezbaterea procedurii succesorale a unui defunct având ultimul domiciliu situat în circumscripția Judecătoriei sectorului 2 București;

B. cererea principală având ca obiect obligarea pârâtului la plata către reclamant a sumei de 3.000 lei, cu titlu de despăgubiri materiale cauzate prin săvârșirea unei fapte ilicite, dacă domiciliul pârâtului este situat în circumscripția Judecătoriei sectorului 1 București, fapta ilicită s-a săvârșit în circumscripția Judecătoriei Baia Mare, iar prejudiciul s-a produs în circumscripția Judecătoriei sectorului 2 București;

C. cererea reconvențională având ca obiect obligarea reclamantului la plata către pârât a sumei de 2.000 de lei, formulată într-un proces început printr-o cerere principală având ca obiect revendicarea de drept comun a unui imobil cu valoare impozabilă de 210.000 lei, atât imobilul, cât și domiciliul pârâtului fiind situate în circumscripția Judecătoriei sectorului 2 București.

29 În ceea ce privește dreptul de dispoziție al unui reclamant în vârstă de 13 ani:

A. acesta a fost nesocotit în mod nepermis în ipoteza în care instanța nu a luat act de renunțarea la judecata cererii de chemare în judecată, făcută în proces de către reprezentantul legal al reclamantului, argumentând că renunțarea nu este în interesul minorului;

B. se consideră că acesta este încălcat atunci când reclamantul nu a fost legal citat prin reprezentantul său legal, la domiciliul acestuia din urmă;

C. acesta a fost încălcat atunci când instanța a obligat pârâtul la plata către reclamant a cheltuielilor de judecată ocazionate de desfășurarea procesului, chiar dacă acestea nu au fost pretinse în respectivul proces, argumentând că acordarea lor se impunea pentru apărarea drepturilor minorului.

30 Suspendarea executării hotărârii pronunţate în apel:

A. se poate dispune ori de câte ori recursul nu suspendă de drept executarea, la cererea intimatului din acel recurs, prin încheiere motivată pronunţată de către instanţa competentă să judece recursul;

B. nu este condiționată de depunerea dovezii de consemnare a cauțiunii ori de câte ori recurentul este scutit, potrivit legii, de obligația de plată a taxei judiciare de timbru aferente cererii de recurs;

C. nu se dispune, în toate cazurile, de completul care judecă recursul pe fond.

31 În jurisprudența sa, Curtea de Justiție a Comunității Europene (denumită în prezent Curtea de Justiție a Uniunii Europene) a reținut că, atunci când în fața instanțelor naționale se invocă lipsa de validitate a actelor instituțiilor comunitare:

A. acestea au competența de a declara că actele instituțiilor comunitare sunt lipsite de validitate;

B. în anumite condiții în cazul măsurilor provizorii, pot fi impuse excepții de la regula potrivit căreia instanțele naționale nu sunt competente să constate lipsa de validitate a actelor comunitare;

C. deși este prevăzută repartizarea competențelor între Curte și instanțele naționale, atât Curtea, cât și aceste instanțe sunt abilitate să constate lipsa de validitate a actelor instituțiilor comunitare.

32 După casarea cu trimitere decisă de către instanța de recurs:

A. instanţa care rejudecă procesul, în limitele casării, va dispune numai administrarea probelor indicate prin decizia de casare;

B. instanţa care rejudecă apelul nu va putea crea intimatului din apel, în afara de cazul în care el consimte expres la aceasta sau în cazurile anume prevăzute de lege, o situaţie mai rea decât cea stabilită prin hotărârea casată, în ipoteza în care în etapa procesuală a recursului a fost admis numai recursul declarat de această parte;

C. rejudecarea procesului în fond se va putea face de către instanţa de recurs la termenul la care a avut loc admiterea recursului, situaţie în care aceasta va pronunţa o singură decizie.

33 Dacă pârâtul nu cunoaște limba română:

A. o persoană de încredere cunoscătoare a limbii vorbite de către pârât nu poate face niciodată oficiul de traducător, chiar dacă nu poate fi asigurată prezența unui traducător autorizat;

B. grefierul poate face oficiul de traducător, atunci când părțile sunt de acord, chiar dacă există traducător autorizat pentru limba vorbită de către pârât;

C. acesta nu va putea fi interogat.

34 În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut că, în materia strămutării proceselor:

A. solicitarea suspendării judecării fondului în cazul formulării unei cereri de strămutare poate fi calificată ca o fațetă a accesului liber la justiție;

B. imparțialitatea obiectivă a judecătorului este prezumată până la proba contrară, iar aprecierea subiectivă a imparțialității constă în a analiza dacă, independent de conduita personală a judecătorului, anumite împrejurări care pot fi verificate dau naștere unor suspiciuni de lipsă de imparțialitate;

C. strămutarea la altă instanță judecătorească din circumscripția aceleiași curți de apel este, în toate cazurile, suficientă pentru a înlătura motivele de bănuială legitimă care au stat la baza măsurii strămutării.

35 Constituie apărare de fond:

A. excepția lipsei calității procesuale pasive invocată de către cel chemat în judecată printr-o cerere de chemare în garanție formulată de către pârât;

B. nulitatea absolută a actului juridic a cărui executare se solicită de către reclamant prin cererea de chemare în judecată, sancțiune civilă invocată de către pârât prin întâmpinarea formulată în fața primei instanțe;

C. cererea de strămutare a procesului, formulată de către pârât, pentru motiv de bănuială legitimă.

36 În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că:

A. dacă dreptul la viață sau integritate fizică nu este respectat în mod intenționat, obligația pozitivă de creare a unui „sistem judiciar eficace" implică în mod necesar începerea procesului penal și nu poate fi satisfăcută chiar dacă victima ar dispune de căi de atac civile, administrative sau disciplinare;

B. valoarea taxelor, estimate în cadrul circumstanțelor deosebite dintr-un anumit caz, inclusiv posibilitatea reclamantului de a le plăti și stadiul procedurii în care a fost impusă restricția, sunt factori materiali în a stabili dacă o persoană are sau nu drept de acces la instanță sau dacă, pe seama taxelor ce trebuie plătite, însăși esența dreptului de acces la instanță nu a fost slăbită;

C. accesul la căile de atac interne numai pentru a-i fi dată posibilitatea reclamantului să fie informat cu privire la inexistența capacității procesuale a autorității pârâte nu ridică nicio problemă în temeiul art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

37 În cazul unei persoane puse sub interdicție judecătorească:

A. atunci când procurorul pornește o acțiune civilă necesară pentru apărarea drepturilor acesteia, instanța va proceda, din oficiu, la introducerea acesteia în proces, chiar dacă părțile se împotrivesc;

B. dacă aceasta este citată la domiciliul său, prin reprezentantul său legal, procedura de citare este legal îndeplinită;

C. se procedează la luarea interogatoriului reprezentantului său legal cu privire la faptele personale ale celui pus sub interdicție, dacă aceste fapte sunt de natură să ducă la soluționarea procesului.

38 Autoritatea de lucru judecat:

A. privește dispozitivul și toate considerentele unei hotărâri judecătorești;

B. care a fost invocată ca motiv de apel, dar instanța de apel a omis să se pronunțe asupra sa, poate fi invocată din oficiu ca motiv de ordine publică și analizată în etapa recursului declarat împotriva deciziei pronunțate în apel;

C. nu poate fi invocată de către părți pentru prima dată în apel, decât dacă hotărârea pronunțată într-un proces anterior, indicată ca având autoritate de lucru judecat, a devenit definitivă după înregistrarea cererii de chemare în judecată la instanță în procesul ulterior, aflat în curs de judecată în apel.

39 În caz de coparticipare procesuală:

A. judecătorul are obligația să dispună, prin rezoluție, reprezentarea prin mandatar a pârâților sau, după caz, a reclamanților ce figurează în proces într-un număr foarte mare, caz în care îndeplinirea procedurii de comunicare a actelor de procedură se va efectua numai pe numele mandatarului, la domiciliul sau sediul acestuia;

B. ca regulă, apărările cuprinse în întâmpinarea formulată de către unul dintre pârâți nu le profită celorlalți pârâți;

C. reclamanții care nu s-au înfățișat vor continua totuși să fie citați, chiar dacă, potrivit legii, au termen în cunoștință.

40 În materia introducerii în proces a altor persoane care pot lua parte la judecată:

A. cererea principală și cererea de intervenție voluntară principală sunt supuse aceleiași taxe judiciare de timbru;

B. spre deosebire de cererea de intervenție voluntară principală, cererea de chemare în garanție trebuie făcută în forma prevăzută pentru cererea de chemare în judecată;

C. terțul introdus în cauză, în condițiile art. 78 C. proc. civ., nu are obligația formulării întâmpinării.

41 Prin sentința pronunțată de Tribunal a fost admisă acțiunea reclamantului A și s-a dispus anularea hotărârii adunării generale extraordinare a acționarilor prin care s-a decis modificarea obiectului principal de activitate al societății, hotărâre ce a fost luată cu exercitarea dreptului de vot de către un funcționar al societății, care a acționat în reprezentarea unui acționar, în baza unei împuterniciri acordate pentru respectiva adunare generală.
În considerente s-a reținut că exercitarea dreptului de vot a fost făcută cu încălcarea dispozițiilor Legii nr.31/1990, cvorumul fiind atins doar ca urmare a exercitării dreptului de vot al funcționarului care a reprezentat pe un acționar.
Împotriva sentinței a declarat apel pârâta societatea B, arătând că a fost pronunțată cu greșita aplicare a legii, solicitând admiterea apelului, schimbarea sentinței și respingerea acțiunii.
Analizând apelul, Curtea de Apel va dispune:

A. admiterea apelului cu schimbarea sentinței în sensul respingerii acțiunii, întrucât hotărârea adunării generale a intrat în circuitul civil, producând deja efecte, iar funcționarul societății a avut o împuternicire de vot din partea acționarului, acordată pentru respectiva adunare generală;

B. admiterea apelului, anularea sentinței și trimiterea cauzei pentru rejudecare, prima instanță neanalizând fondul cauzei, aspect ce rezultă din absența considerentelor care să justifice înlăturarea apărărilor societății pârâte;

C. respingerea apelului, cu păstrarea sentinței prin care a fost anulată hotărârea adunării generale extraordinare a acționarilor.

42 Prin sentința pronunțată de Tribunal a fost respinsă ca inadmisibilă acțiunea în anularea hotărârii consiliului de administrație al Societății X SA prin care s-a decis majorarea capitalului social al societății.
În considerente s-a reținut că dispozițiile din Legea nr. 31/1990, referitoare la posibilitatea atacării în justiție a hotărârilor adunărilor generale, nu sunt aplicabile în cazul hotărârilor adoptate de consiliul de administrație ca urmare a delegării de către adunarea generală extraordinară a Societății a exercițiului atribuției de majorare a capitalului social.
Sentința a fost apelată de reclamantă, criticile sale vizând greșita soluționare a excepției inadmisibilității, precum și faptul că instanța nu s-a pronunțat asupra fondului problemei invocate. Reclamanta a solicitat admiterea apelului, anularea sentinței și trimiterea cauzei spre rejudecare pentru necercetarea fondului cauzei.
Analizând apelul, Curtea de Apel va dispune:

A. admiterea apelului, anularea sentinței și trimiterea cauzei spre rejudecare;

B. respingerea apelului, motivat de faptul că prima instanță a făcut aplicarea corectă a dispozițiilor din Legea nr. 31/1990, care exclud în mod implicit posibilitatea atacării în justiție a hotărârilor consiliului de administrație prin care se decide majorarea capitalului social;

C. admiterea apelului și schimbarea sentinței în sensul admiterii acțiunii reclamantei și anulării hotărârii consiliului de administrație motivat de faptul că majorarea capitalului social reprezintă o modificare a actului constitutiv al societății.

43 Prin cererea adresată tribunalului, reclamantul A a chemat în judecată pe pârâta Societatea B, solicitând instanței ca prin sentința ce va pronunța să dispună obligarea pârâtei la plata sumei de 250.000 lei, cu titlu de despăgubire.
În motivare a arătat că potrivit contractului dintre părți pârâta avea obligația edificării unei construcții, fiind menționat în mod expres că fațada clădirii va avea culoarea albă. În momentul efectuării operațiunii de mutare în locuință, la 6 luni de la finalizarea construcției, a constatat că fațada are culoarea galben deschis. Apreciază că pârâta datorează despăgubirea solicitată, constând în contravaloarea operațiunii de revopsire a fațadei.
Prin întâmpinare, pârâta a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiate, arătând că lucrarea a fost finalizată în termenul contractual, la acel moment notificând pe reclamant cu privire la acest aspect, conform înțelegerii semnate. Deși a așteptat un interval de 30 de zile după primirea notificării de către reclamant, menținând și organizarea de șantier, cel din urmă nu a formulat și comunicat nicio obiecție. A mai arătat că pretențiile reclamantului sunt exagerate, costul revopsirii fațadei fiind de aproximativ 150.000 lei, incluzând materialele și forța de muncă.
Analizând cauza, tribunalul va dispune:

A. admiterea acțiunii și obligarea pârâtei la plata sumei de 250.000 lei;

B. respingerea acțiunii ca neîntemeiate;

C. admiterea acțiunii în parte și obligarea pârâtei la plata sumei de 150.000 lei, respingând restul pretențiilor.

44 Prin cererea înregistrată la Tribunalul X în 23.06.2019 creditorul A a solicitat deschiderea procedurii insolvenței împotriva debitorului său B arătând că are o creanță certă, lichidă și exigibilă în sumă de 70.000 lei constând în despăgubiri pentru nerespectarea obligațiilor contractuale, la care a calculat dobânzi și actualizări cu indicele de inflație conform dispozițiilor hotărârii judecătorești din 10.03.2018, definitivă, anexată. Precizează că debitorul nu a achitat sumele datorate stabilite prin hotărâre judecătorească, deși l-a notificat de mai multe ori în ultimul an pentru a-și executa obligația. Prin întâmpinare debitorul B a arătat că prin hotărârea judecătorească invocată a fost obligat la plata sumei de 55.000 lei și nu rezultă cum a calculat creditorul diferența pretinsă. Recunoaște că nu a plătit nimic creditorului după pronunțarea hotărârii judecătorești pentru că a avut ceva dificultăți financiare.
Prin sentința pronunțată, judecătorul sindic a respins cererea creditorului A de deschidere a procedurii insolvenței împotriva debitorului B cu mențiunea că nu sunt întrunite cerințele legii cu privire la certitudinea creanței.
Împotriva acestei sentințe a declarat apel creditorul A criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie susținând că creanța sa este certă, lichidă și exigibilă constatată printr-o hotărâre judecătorească definitivă ce nu a fost executată de mai mult de 1 an, iar debitorul nu a contestat starea sa de insolvență.
Analizând apelul, Curtea de Apel va decide:

A. respingerea apelului declarat, păstrând sentința;
B. admiterea apelului declarat, schimbarea în tot a sentinței, admiterea cererii creditorului A și deschiderea procedurii insolvenței împotriva debitorului B;
C. admiterea apelului, anularea sentinței și trimiterea cauzei judecătorului sindic pentru deschiderea procedurii insolvenței debitorului B.

45 Prin sentinţă, tribunalul a admis în parte acţiunea formulată de reclamanta Societatea A împotriva pârâtei Societatea B şi a obligat pârâta la plata sumei de 550.000 lei, reprezentând contravaloarea utilajului livrat, precum şi la plata dobânzii penalizatoare calculate de la data introducerii acţiunii şi până la achitarea integrală a debitului principal.
În considerente, instanţa a reţinut ca fiind dovedit raportul contractual, executarea acestuia de către reclamantă prin livrarea bunului, coroborat cu neexecutarea de către pârâtă a obligaţiei de plată a preţului.
În ce priveşte dobânda penalizatoare, instanţa a dat eficienţă clauzei contractuale care stipula obligaţia reclamantei – vânzătoare de a notifica pârâtei – cumpărătoare depăsirea termenului de plată stabilit la 5 zile de la primirea facturii, înlăturând apărarea reclamantei vizând caracterul abuziv al clauzei menţionate. A apreciat astfel că doar cererea de chemare în judecată a suplinit obligaţia notificării, dobânda penalizatoare putând fi acordată doar de la acest moment, iar nu aşa cum a solicitat reclamanta – de la data expirării celor 5 zile de la primirea facturii.
Sentinţa de fond a fost apelată de reclamantă, criticile acesteia vizând greşita aplicare a normelor legale în ce priveşte data de la care este datorată dobânda penalizatoare. A arătat că fiind un raport între profesionişti nu era necesară punerea în întârziere, clauza contractuală reţinută de instanţa de fond contravenind dispoziţiilor legale imperative în materie.
Analizând apelul, Curtea de apel va dispune:

A. respingerea apelului ca nefondat, reţinând caracterul legal al clauzei asumate de părţi;
B. admiterea apelului, schimbarea în parte a sentinţei în sensul acordării dobânzii penalizatoare calculate de la expirarea termenului de 5 zile de la primirea facturii, reţinând nulitatea clauzei;
C. admiterea apelului, anularea sentinţei cu reţinerea cauzei spre rejudecare, apreciind necesitatea administrării de probatorii pentru dovedirea caracterului abuziv al clauzei contractuale.

46 Prin cererea de chemare în judecată înregistrată, în data de 13.02.2019, pe rolul Judecătoriei sectorului 5 București, reclamantul A a solicitat, în contradictoriu cu pârâtul B, evacuarea imobilului situat în sectorul 5 București.
Judecătoria sectorului 5 București a admis cererea și a dispus evacuarea pârâtului B din imobilul în litigiu, prin sentința civilă nr. 104/15.05.2019.
Împotriva acestei hotărâri judecătorești a declarat apel pârâtul, ce a fost înregistrat pe rolul Tribunalului București - Secția a IV-a civilă, fiind repartizat aleatoriu completului C15A.
În ședința publică din data de 10.10.2019, apelantul-pârât a formulat cerere de recuzare a celor doi judecători ce compuneau completul de apel, întemeiată pe art. 42 alin. (1) pct. 1 C. proc. civ. În motivarea cererii de recuzare, apelantul-pârât a arătat că judecătorii și-au exprimat părerea cu privire la hotărârea ce urmează a fi dată în apel, ca urmare a soluției nemotivate de respingere a probelor pe care acesta le-a propus prin cererea de apel. Această soluție a fost pronunțată la un termen de judecată anterior la care pârâtul a fost reprezentat prin avocat. În dovedirea cererii de recuzare, apelantul-pârât a indicat, în acest sens, ca probă copia electronică a înregistrării ședinței de judecată de la acel termen. De asemenea, apelantul-pârât a atașat la dosar dovada achitării taxei judiciare de timbru aferente acestei cereri.

A. Completul C15 A al Tribunalului București - Secția a IV-a civilă va suspenda judecarea apelului și va înainta cererea de recuzare spre soluționare unui alt complet al instanței respective, în compunerea căruia nu vor intra cei doi judecători recuzați; completul respectiv va anula/va respinge ca tardivă cererea de recuzare, prin încheiere susceptibilă de recurs de competența Curții de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicarea deciziei din apel;

B. Completul C15 A al Tribunalului București - Secția a IV-a civilă va continua judecarea apelului, fără însă să pronunțe o soluție asupra acestuia, și va înainta cererea de recuzare spre soluționare unui alt complet al instanței respective, în compunerea căruia nu vor intra cei doi judecători recuzați; completul respectiv va anula/va respinge ca tardivă cererea de recuzare, prin încheiere susceptibilă de recurs de competența Curți de Apel București, în termen de 5 zile de la comunicarea încheierii;

C. Completul C15 A al Tribunalului București - Secția a IV-a civilă va continua judecarea apelului, fără însă să pronunțe o soluție asupra acestuia, și va înainta cererea de recuzare spre soluționare unui alt complet al instanței respective, în compunerea căruia nu vor intra cei doi judecători recuzați; completul respectiv va anula/va respinge ca tardivă cererea de recuzare, prin încheiere susceptibilă de recurs de competența Curți de Apel București, în termen de 5 zile de la comunicarea deciziei din apel.

47 Prin cererea de chemare în judecată înregistrată, în data de 08.01.2019, pe rolul Judecătoriei sectorului 2 București, reclamanta Asociația de Proprietari Bl. A a solicitat obligarea pârâtului B la plata sumei de 2.000 lei, cu titlu de cheltuieli de întreținere aferente perioadei 01.02.2015 - 01.06.2015.
În motivarea cererii, reclamanta a arătat că pârâtul, în calitate de proprietar al apartamentului din condominiu, nu și-a îndeplinit obligația legală de plată a cotei de contribuție ce îi revenea la cheltuielile asociației de proprietari.
Judecătoria sectorului 2 București a pronunțat sentința civilă nr. 245/09.04.2019, prin care a admis excepția prescripției dreptului material la acțiune, invocată din oficiu, și a respins cererea ca prescrisă.
Împotriva acestei hotărâri judecătorești, reclamanta a declarat apel, ce a fost înregistrat pe rolul Tribunalului București.
În motivarea apelului, apelanta-reclamantă a arătat că, în mod nelegal, prima instanță a invocat, din oficiu, excepția prescripției extinctive a dreptului material la acțiune, aceasta putând fi invocată exclusiv de către pârât, care nu a înțeles să o invoce.
Intimatul-pârât a formulat în termen legal întâmpinare la apel, în cuprinsul căreia a susținut că excepția prescripției extinctive a dreptului material la acțiune poate fi invocată în orice stare a pricinii, motiv pentru care înțelege să o invoce în apel pentru a combate orice argument al apelantei-reclamante. Deși pârâtul a susținut că nu contestă existența și întinderea creanței reclamantei, a arătat că nu are mijloace materiale pentru plata sumei pretinse.
Tribunalul București a admis apelul, a anulat sentința civilă apelată și, evocând fondul, a admis cererea și a obligat pârâtul la plata către reclamantă a sumei de 2.000 lei, cu titlu de cheltuieli de întreținere aferente perioadei 01.02.2015 - 01.06.2015.
Împotriva hotărârii judecătorești pronunțate de Tribunalul București, pârâtul a formulat contestație în anulare.
În motivarea contestației în anulare, contestatorul-pârât a arătat că Tribunalul București nu a analizat apărările sale cuprinse în întâmpinarea formulată împotriva apelului, aspect dovedit în cauză, fiind incident motivul de contestație în anulare prevăzut de art. 503 alin. (2) pct. 3 C. proc. civ.

A. Tribunalul București va respinge contestația în anulare, apreciind că nu este incident motivul de contestație în anulare invocat;

B. Tribunalul București va respinge contestația în anulare, apreciind că hotărârea atacată nu este susceptibilă de exercițiul acestei căi de atac extraordinare;

C. Tribunalul București va admite contestația în anulare, va anula decizia civilă atacată și, rejudecând apelul, îl va respinge ca nefondat.

48 Prin prima cerere de chemare în judecată înregistrată, în data de 13.02.2018, sub nr. 1456/2018, pe rolul Tribunalului București, reclamantul A a solicitat obligarea pârâtului B la lăsarea în deplină proprietate și liniștită posesie în favoarea sa a imobilului situat în sectorul 2 București.
Tribunalul București a pronunțat sentința civilă nr. 6457/07.06.2018, prin care a admis cererea și a obligat pârâtul B să restituie imobilul specificat reclamantului A.
Împotriva acestei hotărâri judecătorești a declarat apel pârâtul B, ce a fost înregistrat pe rolul Curții de Apel București.
Prin a doua cerere de chemare în judecată înregistrată, în data de 14.03.2019, sub nr. 900/2019, pe rolul Judecătoriei sectorului 2 București, reclamantul B (pârâtul din procesul anterior) a solicitat obligarea pârâtului A (reclamantul din procesul anterior) la plata sumei de 3.000 lei, cu titlu de cheltuieli necesare și utile aduse de reclamantul B aceluiași imobil din procesul anterior, în perioada în care l-a posedat.
La primul termen de judecată acordat în fața Judecătoriei sectorului 2 București, judecata cauzei s-a amânat pentru nelegala îndeplinire a procedurii de citare cu pârâtul A.
La cel de-al doilea termen de judecată acordat în fața aceleiași instanțe, pârâtul A a invocat excepția conexității procesului ce formează obiectul dosarului nr. 900/2019 cu cel ce formează obiectul dosarului nr. 1456/2018.

A. Judecătoria sectorului 2 București va respinge, ca tardivă, excepția conexității celor două procese, din moment ce aceasta putea fi invocată cel mai târziu la primul termen de judecată înaintea instanței ulterior sesizate, iar nu la cel de-al doilea termen;

B. Judecătoria sectorului 2 București va respinge excepția conexității celor două procese, constatând că, deși aceasta a fost invocată cu respectarea termenului legal, nu sunt întrunite condițiile prevăzute de lege pentru conexarea proceselor;

C. Judecătoria sectorului 2 București va admite excepția conexității celor două procese și va trimite dosarul instanței superioare în grad.

49 În legătură cu cererea de intervenție voluntară accesorie formulată de către o societate în interesul pârâtului, pârât care are calitatea administrator și acționar al acestei, dar care a fost chemat în judecată în calitate de persoană fizică, iar nu de administrator sau acționar al societății, pentru pretinsa săvârșire a unei fapte ilicite constând în afirmațiile prejudiciabile adresate reclamantei în cadrul unei emisiuni televizate, fără nicio legătură cu activitatea societății, în jurisprudența sa, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că:

A. simpla calitate a pârâtului de acționar și administrator al unei societăți justifică interesul propriu al acesteia de a formula cerere de intervenție voluntară accesorie în interesul pârâtului;

B. simpla susținere a unor consecințe pe care soluția pronunțată în cauză le-ar avea asupra imaginii societății, chiar dacă acestea nu sunt identificate și arătate în concret, duce la concluzia existenței unui interes propriu al societății de a formula cerere de intervenție voluntară accesorie în interesul pârâtului;

C. invocarea notorietății legăturii dintre societate, publicația X și pârât nu poate justifica existența interesului personal al societății de a formula o cerere de intervenție voluntară accesorie în interesul pârâtului, în condițiile în care nu s-a dovedit în ce fel ar fi afectată imaginea societății de eventuala obligare a pârâtului la publicarea unei hotărâri nefavorabile pe platforma on-line a publicației X.

50 În jurisprudența sa, Curtea Constituțională, analizând sintagma "pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul" din cuprinsul dispozițiilor art. 509 alin. (1) C. proc. civ. cu referire la motivul de revizuire prevăzut la pct. 11 din cuprinsul acestora, a reținut că:

A. textul legal menționat nu încalcă accesul liber la justiție al cetățenilor, garantat de art. 21 din legea fundamentală, ci numai art. 147 alin. (4) din Constituție, referitor la caracterul general obligatoriu, de la data publicării în Monitorul Oficial al României, al deciziilor Curții Constituționale;

B. constatarea neconstituționalității unui text de lege ca urmare a invocării unei excepții de neconstituționalitate trebuie să profite autorilor acesteia și nu poate constitui doar un instrument de drept abstract, întrucât și-ar pierde caracterul concret;

C. textul legal menționat, deși neconstituțional, nu impune o limitare nepermisă a exercitării unei căi de atac.